

Tenor

Vårkänslor

♩ = 130 G Gm6^(b5) D7

När is och snö går upp i tö för sol på him-mel blå,
 Man slår sig loss om vår'n för-ståss, det rår man in-te för.
 När vin-tern flytt, som ung på nytt man ut i li-vet går.---

8 C G

ja, då vak-na vi opp, och vi fyl-les av hopp, ty mot
 Man blir to-kig och kär, ung-e-fär si-så där, att man
 Små för-äls-ka-de par ut mot Djur-går-den drar me-dan

13 D A7 D7 G

ljus-nan-de ti-der vi gå. Vi dröm-mer om allt ljuv-ligt
 näs-tan ej vet vad man gör. I vår na-tur bland al-la
 lär-kor-na dril-lar-na slår. I den-na tid av kär-leks-

20 Gm6^(b5) D7 A7

som vi tro, att vi ska få. Man blir in-te sig lik, kän-ner
 djur söks ä-ven i-de-al. I-från bus-kar och trän, från var-
 frid, man mås-te va-ra två. Och när so-len går ner, vack-ra

27 D E A7 D

sig kons-ti-fik, vad är det, som för-änd-rar en så?
 -en-das-te gren kom-mer stän-digt en kär-leks-sig-nal.
 löf-ten man ger, för att ta dem till-baks da'n där på.

32 G D7

8 Det är vå - ren, det är vå - ren, som har kom - mit i - gen å med

39 G

8 den kär - le - ken. Det är vå - ren, det är vå - - -

44 D7 G

8 -ren, som har kom - mit till - ba - ka i - gen. - - - När

49 D7 D7 G Em7 A7

8 vi var - ann i por - tar - na kra - ma och kat - tor - na på

54 D7 G

8 går - den ja - ma. Det är vå - ren, det är vå - - -

60 D7 G 1

8 -ren, som har kom - mit till ba - ka i - gen.